

GNABBVISA

mel.: Kors på Idas grav.

Alla sjunger:

Nu vi samlas här till denna lilla fest,
glädjen hoppas vi skall bli vår hedersgäst,
Vi skall sjunga, låt det runga
vi skall gnabbas med varann,
kläm nu i och sjung och visa vad Ni kan.

Pojkar:

För en gångs skull skall kvinnan tiga still
väldens härskare är mannen skapad till.
Han knöt näven när som även
kvinnan hit till världen kom,
Att vi miste Eden hon det ställde om.

Flickor:

Att han skapat mannen först är sant helt visst
därmed gömde han det bästa ju till sist.
Mannens svaghet orsak var det
att vi Eden ej har kvar.
Ty förbjuden frukt han alltid älskat har.
Mannens fåfänga av alla är väl känd,
kvinnoblicken tror han är mot honom vänd.
Han sig fjädrar, när han vädrar
sin kostym av hisklig sort,
har han haft nån smak så har den kommit bort.

Pojkar:

Vi ta inte åt oss utav ert förtal
kvinnan klär sig alltid som till karneval
Vilka hattar, vi ej fattar
vilket som är fram och bak
och så kommer Ni och klagar på vår smak.

Vi trodde allmänt kvinnan sig på mat begrep.
Men hon springer heller bort på kafferep
han försummas hon förgummas
i affärer jämt hon går
gifta män få själva sköta hemmet då.

Flickor:

Mannen gillar våran mat vi likväl vet
och med åren blir han därför ganska fet.
Han till konferenser reser
där i smyg han passar på
att få andras fruar med sig ut och gå.

Pojkar:

Någon aktning för vårt jobb ej kvinnan har
men ibland så kan hon vara riktigt rar.
Röd om nosen liksom rosen
hon för oss är ändå allt
utan henne vore livet tomt och kallt.

Flickor:

Det är roligt att Ni ögonen får opp
och förstå att vi är männens stora hopp.
Ofta även hjärtan bäven
ibland oss när som vi ser
någon man som menande emot oss ler.

Alla sjunger:

Det är ändå skönt att få säga detta här
lika goda man och kvinna säkert är.
Magen mättad själen lättad
förutsättningen nu finns
för att vi skall ha en fest som alla minns.

NUBBVISOR

Mel.: "Kalle på spången."

Vad är det som gör att vi människor trivs
jo kalla kalla kalla små nubbar
Vad är det som först på kalaset väl givs
ja kalla kalla kalla små nubbar
De skänka oss alla ett solljust humör
och även för kroppen stor nytta de gör
Men skall man ta nubbar som regel dom bör
stå kalla mycke kalla ja kalla mycke kalla
ja kallakallakallakalla små nubbar.
Ingen reda, ingen reda, ingen reda alls
förrän vi fått brännvin i vår torra hals.

Melodi: "Svarte Rudolf."

Se lilla nubben han blänker,
han står där i glaset och ler,
de ljuvligaste tankar han skänker
och skönt skall den snart rinna ner.
Så vänner ert nubbglas nu tagen
en skål för den härliga saft
som värmer så skönt ner i magen
och skänker den kraftlöse kraft.

Mel.: *Svarte Rudolf*...

Se, nubben väntar i glaset,
han väntar så kall och så klar.
Vad vore väl hela kalaset,
ifall inte nubben vi har.
Den tas både arla och särla,
ty den smakar jämt lika bra.
Och därför nu tar vi vår pärla,
och skålar för den: Hipp, hurra.

Melodi: *Vi gå över dagg*...

Och nu är det halvan, som går, fallera,
Och vi tar gärna tersen, om vi får, fallera,
ja, opp och hoppa, gubbar,
de är roligt svepa nubbar,
och nu är det halvan som går, fallera.